

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobkyně: X, narozena X
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2022, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 15. 2. 2022, č. j. X. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím žalovaná rozhodla, že podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se žalobkyni od 12. 3. 2022 odnímá invalidní důchod.

2. Žalobkyně nesouhlasila s posouzením zdravotního stavu. Namítala, že posudkový lékař ji nepozval na jednání, nezkoumal její zdravotní stav, nezhodnotil její celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity vzhledem k položce 1, odd. E, kapitoly XIII. přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb.. Jak vyplývá z lékařské dokumentace, žalobkyně trpí postižením uvedeným v položce 1c, tedy bolestivým syndromem páteře. Denní aktivity jsou těžce omezeny, není schopna vykonávat pracovní činnost. Kromě toho trpí Menierovou chorobou se ztrátou sluchu, která se zhoršuje. Žalobkyně odkázala na lékařskou dokumentaci obvodní lékařky, odborné ortopedické a neurologické nálezy, nálezy ORL, jako důkaz označila účastnický výsledek. Rozhodnutí tedy bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného stavu, bez přihlédnutí k § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Žalobkyně navrhovala, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a jí přiznána náhrada nákladů řízení.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná shrnula průběh správního řízení, navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále konstatovala, že k otázce posuzování zdravotního stavu se správní soudy vyjadřovaly, odkázala na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 11. 2021, č. j. 54 Ad 16/2020-65. Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu s přihlédnutím k výsledku dokazování.
4. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:
5. Rozhodnutím ze dne 20. 9. 2017 byl žalobkyni od 18. 8. 2017 přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla o 35 %. Zdravotní postižení žalobkyně bylo v posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Česká Lípa (dále jen „OSSZ“) hodnoceno dle kapitoly XIII., odd. E, položka 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.. Ke stejnému závěru dospěl i posudek ze dne 31. 10. 2018.
6. V rámci kontrolní prohlídky byl posudkovou lékařkou OSSZ vypracován posudek ze dne 19. 1. 2022, podle kterého již žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, neboť byl zjištěn pokles pracovní schopnosti pouze o 20 %. Zdravotní stav žalobkyně byl posouzen dle kapitoly XIII., odd. E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudku žalovaná rozhodnutím ze dne 15. 2. 2022 rozhodla o odnětí invalidního důchodu od 12. 3. 2022.
7. V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobkyně posouzen posudkovou zdravotní službou žalované. I podle posudku posudkové lékařské služby ze dne 14. 4. 2022 se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kde rozhodující příčinou bylo zdravotní postižení srovnatelné s postižením uvedeným v kapitole XIII., odd. E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.. Bylo konstatováno, že se jedná o chronický polytopní bolestivý syndrom kombinované etiologie a bolesti kostrče, se stavem po operaci v únoru 2018 funkčně zcela v normě, hodnoceno jako lehké funkční postižení krční a bederní páteře. S přihlédnutím k významné algii byla zvolena horní hranice stanoveného rozpětí ve výši 20 %. I dle tohoto posudku žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění. Ze závěru tohoto posudku vyšla žalovaná při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila, protože po přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně činí pokles pracovní schopnosti 20 %, nejsou splněny podmínky pro trvání invalidity podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, změnila se tak skutečnosti rozhodné pro výši

- důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.
8. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních námitek, které se týkaly posouzení stupně invalidity žalobce, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
 9. Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně; a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se podle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona o invaliditu třetího stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až odst. 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb. Rozhodnutí o dávce invalidního důchodu je tedy závislé na odborném posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti, na základě kterého je určen stupeň invalidity pojištěnce.
 10. V soudním přezkumném řízení bylo proto doplněno posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého posudkové komise posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení. Protokolem o jednání a posudkem této posudkové komise provedl soud dokazování v rámci nařízeného ústního jednání. V průběhu ústního jednání setrvaly žalobkyně i žalovaná na svých stanoviscích. Žalobkyně poukazovala na svůj nepříznivý zdravotní stav, který jí brání vykonávat zaměstnání. Zaměstnání není s jejím zdravotním omezením schopna sehnat, vždy měla pracovní úlevy, ale zaměstnavatelé na to posléze nebraly ohled.
 11. Podle protokolu o jednání posudkové komise ze dne 15. 9. 2022 jednala posudková komise v příslušném složení, za účasti odborného lékaře z odboru neurologie. Žalobkyně se k jednání posudkové komise dostavila, posudková komise ji vyslechla k předchozímu pracovnímu zařazení i subjektivním potížím, žalobkyně byla vyšetřena odborným lékařem z oboru neurologie. Posudkové komisi předkládala další lékařské zprávy, a to lékařské zprávy MUDr. X z ambulance rehabilitace ze dne 18. 7. 2022 a 11. 8. 2022.
 12. Posudková komise v posudku ze dne 15. 9. 2022 konstatovala, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně posudková komise shledala vleklý vertebrogenní syndrom polytopní více bederní při degenerativních změnách a nestabilitě přechodu LS, bez známek klinické spinální či radikulární leze, stav po fixační operaci C páteřních segmentů v roce 2018 s dobrým funkčním a neurologickým výsledkem; s čítím intaktním, svalovou silou na horních a dolních končetinách bez deficitu. Zdravotní postižení posudková komise hodnotila dle kapitoly XIII.,

- odd. E, položka 1b přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici 20 %.
13. Žalobkyně ani žalovaná neměly k provedenímu dokazování připomínky, další důkazy žalobkyně nenavrhla. Soud sám neshledal potřebu žalobkyni vyslýchat, neboť svoje připomínky k napadenému rozhodnutí uvedla v žalobě a při ústním jednání.
 14. Provedené důkazy – posudek posudkové komise ze dne 15. 9. 2022 ve spojení s protokolem o jednání posudkové komise – soud hodnotí podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku posudkové komise vypracovaného v intencích § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost posudkové komise a posudek obsahuje stanovené náležitosti. Posudek soud hodnotí z hlediska úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nemá medicínské znalosti a nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti posuzovaného.
 15. V souzeném případě posudková komise vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, což odpovídá tomu, že žalobkyně má dlouhodobé potíže s bolestivým syndromem páteře, je po operaci krční páteře v únoru 2018 a její zdravotní stav byl objektivizován četnými lékařskými zprávami z neurologie, EMG vyšetřením. Přítomnost odborného lékaře z uvedeného oboru byla logicky zvolena také s ohledem na to, jaká rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena při předchozím posouzení posudkovými službami OSSZ a žalované a také při předchozím posouzení invalidity. Současně mohla posudková komise prostřednictvím odborného lékaře vyšetřit reflexy a silový výkon na končetinách v souvislosti s objektivizovanými zdravotními potížemi páteře, zhodnotit postoj, pohyblivost a chůzi žalobkyně. Z toho soud dovozuje, že zdravotní stav žalobkyně mohl být řádně zhodnocen dle posudkových kritérií, jak jsou stanovena v kapitole XIII, odd. E, položka 1 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., která zahrnuje bolestivý syndrom páteře v rámci dorzopatií a spondylopatií.
 16. Soud dále ověřil, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně dostatek podkladů. Konkrétně vycházela z podkladů ve spise OSSZ a posudkové lékařské služby žalované, zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. X. K dispozici měla posudková komise zejména celou řadu odborných lékařských zpráv z oboru ortopedie, rehabilitace a neurologie, včetně vyšetření z EMG laboratoře, a včetně lékařských zpráv, které žalobkyně přiložila k žalobě. A posudková komise zaznamenala i obsah rehabilitačních nálezů MUDr. X, které byly vydány po datu napadeného rozhodnutí a které žalobkyně předložila u jednání posudkové komise. Posudek posudkové komise závěry odborných nálezů refletoval, zejména ve shodě s nimi konstatoval přítomnost algického syndromu páteře.
 17. Podle názoru soudu posudková komise přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, zcela ve shodě s předchozími posudky posudkové lékařské služby OSSZ i žalované, kterou je chronický polytopní bolestivý syndrom páteře více bederní, stav po operaci krční páteře v roce 2018 s dobrým funkčním a neurologickým výsledkem, se zachovanou svalovou silou na horních i dolních končetinách, s intaktním čítím, se zvládanou chůzí po patách i špičkách, chůzí bez opěrných pomůcek. Žádná z lékařských zpráv, na které se žalobkyně jen obecně odvolala, nevyvrací, že by byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena nesprávně, či že by zdravotní postižení

neodpovídalo zařazení dle kapitoly XIII, odd. E, položka 1b přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Lze dodat, že žádná ze shromážděných lékařských zpráv, které objektivizují bolestivý polytopní syndrom páteře, neuvádí závažné postižení některého z úseků páteře, závažnou poruchu statiky či dynamiky páteře, nedostatečnost svalového korzetu, recidivující kořenové dráždění, funkčně významný neurologický nález, poškození nervů, symptomatologii neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, s omezením některých denních aktivit, což by mohlo nasvědčovat středně těžkému postižení dle položky 1c. Posudková komise současně konstatovala, že zde není přítomno další posudkově významné onemocnění, přítomnost jiného invalidizujícího zdravotního postižení lékařské zprávy nedokládají.

18. Posudková komise zvolila, opět zcela shodně jako před ní lékařské posudkové služby OSSZ a žalované, horní hodnotu procentní míry poklesu pracovní schopnosti 20 % ze stanoveného rozsahu 10 – 20 %. Ve shodě s předchozími posudky proto ani posudková komise míru poklesu pracovní schopnosti nezvýšila podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb.. Konstatovala, přes znalost lékařských zpráv týkajících se ostatních onemocnění žalobkyně, včetně lékařské zprávy potvrzující postižení sluchu, že nenašla objektivní důvod s podstatným dopadem na pracovní začlenění žalobkyně, který by svědčil zvýšení zvolené horní hranice 20 %. Soud hodnotí posudek posudkové komise jako úplný a přesvědčivý i s přihlédnutím k tomu, že žalobkyně byla osobně jednání posudkové komise přítomna a posudková komise prostřednictvím odborného lékaře z oboru neurologie provedla vlastní přešetření reflexů na horních i dolních končetinách, prověřila silový výkon, zkoumala přítomnost spasticity, zachování jemných pohybů na horních končetinách, vyšetřila chůzi žalobkyně a žalobkyni k subjektivním potížím vyslechla. Jednoznačně konstatovala, že z funkčního hlediska se nejednalo o invaliditu. Uzavřela, že žalobkyně je schopná vykonávat obecně lehké dělnické práce, nebo práce s využitím absolvovaných rekvalifikačních kurzů, nikoli ve vynucených polohách, v nepříznivých klimatických podmínkách a v riziku hluku. Pro úplnost soud dodává, že již posudková lékařka OSSZ v posudku ze dne 19. 1. 2022 zmiňovala, že ani v minulosti zdravotní postižení žalobkyně nenaplnovalo kritéria uvedená v položce 1c.
19. Pokud žalobkyně namítala, že v řízení před žalovanou bylo provedeno posouzení invalidity, aniž byla pozvána k vyšetření posudkovým lékařem, soud ve shodě s žalovanou konstatuje, že osobní vyšetření posuzované osoby posudkovým lékařem není nutnou podmínkou vypracování posudku, žádné zákonné ustanovení ho nepředepisuje (srov. obdobně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-8; ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25; ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 Ads 91/2012-19; či ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014-15; rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz). V tomto směru nebylo správní řízení stíženo vadou, ostatně s takovým postupem posudkové lékařské služby žalované žalobkyně souhlasila, jak plyne ze závěrečné pasáže posudku ze dne 14. 4. 2022.
20. Soud tedy dospěl k závěru, že v posuzovaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti o 20 %, tedy méně než o 35 %. Proto se u žalobkyně nejedná o invaliditu ve smyslu § 39 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. Zákonným způsobem byla zjištěna změna invalidity, a protože se již o invaliditu nejedná, byly splněny zákonné podmínky postupu podle § 56 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona a žalovaná postupovala v souladu se zákonem, pokud rozhodla o odejmutí invalidního důchodu.
21. Soud tedy uzavírá tím, že žalovaná vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když uvedla, že žalobkyně není nadále invalidní, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve

spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. vyslovila, že se námitky žalobkyně zamítají a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

22. Na základě shora uvedené argumentace shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 10. listopad 2022

Mgr. Lucie Trejbalová, v. r.
samosoudkyně